PSALMUL 102

1. [1]DOAMNE,-ascultă-mi, Doamne, rugăciunea mea,
strigătu-mi s-ajungă, Doamne, pân’ la Tine!
[2]Nu-mi ascunde Fața Ta în ziua grea,
pleacă-Ți Tu urechea,
când Te strig, spre mine!
Grabnic mă ascultă, [3]căci pier ca un fum
și-mi ard ca tăciunii oasele acum!

se usca,
uit să-mi mânc și pâinea
de așa urgie,
5așa-mi sunt de multe
gemetele,-așa
că mi se lipește osu-n carnea
vie.
6Sunt ca pelicanul din pustii
păduri,
ca o cucuvaie din

și-s ca o pasăre ce-ar sta
singuratică pe-un ‘coperiș
uitată.
8Zilnic cei vrăjmași
mi-aruncă-ocară grea
și pe mine jură o vrăjmașă
ceată.
9Mănânc țăr’nă-n locul pâinii,

cu amar,
și cu plâns mi-amestec

pentru a Ta mânie, cu-n
urgia Ta,
Tu m-ai ridicat
și m-aruncași departe;
11 ale mele zile trec ca umbra
mea,
mă usuc ca iarba care e pe
moarte...
12 Dar Tu, DOAMNE,
Tu ești Împărat slăvit,
sfânta-Ți pomenire ține

5. [13]Tu ai să Te scoli și milă
vei avea
de Sion,
că-i vremea să-i dai îndurare,
este vremea, Doamne, a Te
îndura
de acei ce-așteaptă
mila Ta cea mare!
[14]Căci iubesc ai Tăi piatra
Sionului
și le este milă de țărâna lui.

6. [15]Atunci neamurile se vor
înfrica
de-al DOMNULUI Nume
veșnic sfânt și tare,
se vor teme, Doamne, de
mărirea Ta
împărații de pe tot pământul
mare.
[16]Da! Sionul iarăși DOMNUL
va zidi
și-n el a Lui slavă ni se va ivi.

nevoiaș,
nu-i nesocotește trista
rugăciune.
18 Să se scrie-aceasta
neamului urmaș
și cei ce-o să vină laude-I vor
spune.
19 Căci din înălțimea
Locului Său sfânt
și din cer Se uită DOMNUL

prinșii de război
și să dea scăpare
celor ce-s pe moarte,
21 ca ei să-L vestească în Sion apoi
și Ierusalimul laude să-I poarte
22 când toți se vor strânge
și când vor veni,
DOMNULUI a’ lumii neamuri

în al vieții drum,
mi-a scurtat a’ mele zile-n jumătate.
24Eu zic: „Doamne, o,
nu mă lua acum,
Tu ai cărui ani țin veacurile toate!”
25Tu-n vechimi pământul
l-ai întemeiat,
cerul Tu cu mâna-Ți,
Doamne,

dar Tu pe veci vei sta
— ca pe-o haină veche-ai
să le schimbi odată —
27dar în veci Același Tu vei
rămânea
și-anii Tăi, o, Doamne,
veșnic nu se gată.
28Fiii robilor Tăi țara-și vor
avea
și sămânța lor va sta